

Efeze 4:17-24

Strijd tegen de zonde!

1 niet meer 2 Jezus' leer 3 Gods eer

Gemeente,

De hoofdboodschap van vanavond is in één zin deze: gemeente, zondig niet meer. Strijd tegen de zonde, tegen elke kiem van zonde. Dat is altijd het gevaar: Dat de zonde vat op ons krijgt. En dat wij de zonde niet zo erg meer gaan vinden. God wat naar achteren schuiven, beetje eigen zin doen, Zijn Naam verzwijgen, zondag te moe zijn, minachting van ouders, leerkrachten en overheid, eigenbelang, erotiek, meer willen hebben, langs de waarheid schuren, begeren wat niet goed is. Dat we dat een beetje toe gaan laten in ons leven, gaan dulden. En je kan zelfs nog de gedachte stiekem hebben of krijgen: als je nu toch van Christus bent, dan is dat toch ook niet zo vreselijk erg, het kan toch vergeven worden, je zaligheid hangt er toch niet van af, God is toch je goedertieren Vader, dus.... Daartegenin de boodschap van Efeze 4:17-24: Strijd tegen de zonde!

1 Niet meer

In vers 17 voor de eerste keer: ik zeg dan dit en betuig het in de Heere dat gij niet meer wandelt gelijk als de andere heidenen wandelen. Leef niet als de heidenen. Zondig niet meer. Want dat doen de heidenen. En net als in hoofdstuk 2 vers 2-3 en 12 typeert Paulus dan dat leven van de heidenen, van mensen zonder God. Die wandelen in de ijdelheid van hun gemoed. IJdel, vergeefs, nutteloos. Iemand kan wel vreselijk veel inzicht hebben in management, in economie, in maatschappij en samenleving, op ict gebied, maar het is ijdel voor Gods rijk, nutteloos voor God en Zijn eer. En dus van binnen hol, leeg, waardeloos. Wat iemand ook bereikt verder.

Dat komt vanwege de verduistering van het verstand. Ze lopen in duisternis, in donker. Nou ja, dan dwaal je maar wat en in plaats van naar God en de zaligheid toe, loop je rond ten prooi van de duivel. En vervreemd van het leven Gods. Het heilige heerlijke leven van God. Daarvan vervreemd, losgesneden, losgetrokken. Geen input en invloed meer vanuit God.

Dat komt door onwetendheid en verharding. Onwetendheid: niet weten Wie God is en hoe God is. Wat Hem behaagt en wat Hem niet behaagt. Onwetend. En verhard. Zij vangen de signalen van God niet op. Zijn daarvoor niet ontvankelijk. Zijn hart, Zijn wil, Zijn gunst, Zijn Woord: het doet ze allemaal niks.

En daarom ongevoelig geworden. Geen gevoel van spijt over de zonde, geen gevoel van leegte en gemis. Geen gevoel van Gods oordeel en angst daarvoor. Alsof we onze cultuur en samenleving getekend zien. Wie

heeft zich in Nederland afgevraagd; zou Coen Moulijn wel in de hemel zijn? Altijd op zondag gevoetbald, nooit kerkelijk geweest. Zou hij wel in de hemel zijn? De gemiddelde Nederlander kijkt je aan alsof hij water ziet branden als je dat aan de orde zou stellen. Ongevoelig geworden zijnde.

En daarom zichzelf overgeven aan ontucht. Letterlijk teugelloosheid. Er is geen teugel meer die tegenhoudt, stuurt en remt. De teugel van de vreze en liefde Gods al helemaal niet, maar ook de teugel van het Woord niet, van het geweten niet, van het besef van een oordeel niet, geen teugels meer. Dan komt er allerlei onreinheid. Op sexueel gebied, maar op alle gebied: hebzucht, drift, jaloezie, bedrog. Alsof je een tv een hele avond aan hebt staan, alsof je een nummer van Privé of Weekend leest. En dat alles gieriglijk, dat kan betekenen met het oog op winst, geld, of: hoe meer hoe liever, zoveel als maar kan aan onreinheid. Zo leven heidenen, die God niet kennen. Een poel van zonden, waarin je steeds dieper wegzinkt en omkomt om er eeuwig in te blijven. Een duisternis waarin men dwaalt totdat men in de afgrond stort.

Gemeente, wie de Heere niet kent, geldt dit. Dan kun je best keurig leven voor het oog van mensen. Netjes gekleed, vriendelijke jongen, sympathiek meisje, maar zonder het kennen van de Heere, is dit je leven getekend en doorlicht. Buiten Christus is dit alles wat ervan te zeggen valt.

In Christus, ben je hiervan gered. Hieruit verlost. Ik zeg dan dit en betuig het in de Heere, dat gij niet meer wandelt als de heidenen. Zondig niet meer! Letten we er eerst op dat er staat: dat gij niet meer zo wandelt. Niet meer, dat houdt in: jullie hebben het wel gedaan. De gemeente van Efeze was puur heidendom, wist niet van God af, totdat Paulus daar kwam met het Evangelie. Ze hadden een tijd in hun leven ook zo geleefd. En dan laat Paulus dus zien: daaruit bent u gered! Uit die duisternis en uit die poel, dat moeras. Kijk eens naar uw vroegere leven. Kijk eens terug. Dat kan ook gelden als je in de gemeente bent opgegroeid, dat je toch geleefd hebt om zoveel als het kon zonder dat het opviel, in teugelloosheid en onreinheid te leven. Maar als je niet zo'n eertijds hebt gehad in je leven, dan zeggen we tegen elkaar: kijk eens naar binnen. In je hart. Daar leeft dat allemaal. Van nature ben je precies zo als die heidenen. Als de Heere je had losgelaten, als de Heere je je gang had laten gaan of zou laten gaan.....Als je daaruit gered bent of daarvoor bewaard bent: zondig dan niet meer! Ga dan niet terug. Daar ben je uit gered. Dan loop je daar toch niet naartoe terug?? Als je ooit in drijfzand hebt vastgezeten en je vader heeft je met gevaar voor eigen leven eruit gehaald, en een week later ga je weer naar het drijfzand toe en je loopt zover het kan erop zo'n beetje op

het randje van land en drijfzand. Dat is toch onbestaanbaar! Terug naar de plek waar je uit gered bent. Zondig niet meer! Hoe kun je nou teruggaan naar de poel waar je uit gered bent.... Dat is toch zo gruwelijk ondankbaar. Dan zou het toch te begrijpen zijn als de Heere zou zeggen: nou, dan blijf je er ook maar in, als je je redding dan toch niet waardeert.... Zondig niet meer.

Zondig niet meer. Wandelt niet meer als de andere heidenen. Daar zit ook de gedachte in: want dat is al erg genoeg geweest. Al de tijd dat je God niet kende, Hem niet diende, dat is al weggegooid tijd geweest. Stel je voor dat je 15 was toen je God leerde kennen, nou, aardig jong zouden we denken, nou dan heb je al 15 jaren weggegooid, aan God onthouden en ontstolen, 15 jaar satan gegeven. Dat is al erg en God ontierend genoeg. Stel dat dat 25 jaren zijn geweest, of 35, 45 of nog langer. Dat is toch al verschrikkelijk, zoveel tijd aan de zonde gegeven. Wandelt dan niet meer zo. Besteed dan temeer de tijd die je nog krijgt aan de Heere. Je hebt al zoveel jaren verloren, laat dat niet nog meer worden. Zondig niet meer. De Heere geeft je nog tijd om Hem te dienen, Hij heeft je nog willen hebben. Dan nu geen minuut meer te verliezen. Of had je liever gehad dat God je maar had laten liggen en laten gaan? Je leven lang en voor eeuwig? In plaats van vragen : hoe ver kan ik gaan de wereld in, vraag je toch zeker: o Heere, hoe kan ik nu zo ver mogelijk gaan om wat ik nu nog leven zal voor U te leven.

Het is toch wel een wonder he, dat de Heere je toch weer opzoekt. Als je toch weer zondigt, teruggaat naar het drijfzand, nog weer je leven Hem onttrekt, dat Hij niet zegt: nou trek Ik me terug. Zulke stank voor dank verdient niet beter en anders. O Heere, dat U me weer en toch nog hebben wilt en opzoekt en terugtrekt. Het is te wonderlijk voor woorden.

2 Jezus' leer

Zondig niet meer, want ten tweede: gij hebt Christus alzo niet geleerd. Je mag het nog anders vertalen, in plaats van één zin zijn het dan twee zinnnetjes: gij niet alzo. Gij hebt Christus geleerd, leren kennen. En wat houdt dat in, als je Christus leert kennen? Als je Jezus leert kennen, dan leer je dat Hij gehoorzaamheid aan God op de hoogste plaats heeft staan. Dat voor Hem het gehoorzamen van God, dus het niet zondigen, Zijn hoogste prioriteit was. Tot elke prijs, te allen tijd. Al kostte Hem dat lijden, bloedend zweet en kruisdood, godverlatenheid en hel: Hij wilde niet zondigen, gehoorzaamheid boven alles. Dat was Zijn leven.

En als je Jezus leert kennen dan leer je, dan kom je er achter: wat heeft de zonde Hem pijn gedaan. Toen Hij in Gethsemané over de grond kroop, toen Hij gespuugd werd en doornen in Zijn hoofd gedrukt kreeg,

toen Hij spijkers door Zijn handen kreeg, toen Hij schreeuwde 'Mij dorst', toen Hij neerdaalde in de hel en Gods toorn voelde branden op Zijn ziel, toen was dat door de zonden. Die hebben Hem zo'n pijn gedaan, zo'n verdriet, zo'n lijden.

Gij hebt Christus leren kennen. In Zijn liefde voor u. Die Zichzelf voor mij gegeven heeft en Die mij heeft liefgehad. En dat maakt zo gelukkig. Dat geeft vrede met God, dat geeft vreugde in je hart, dat geeft uitzicht in de hemel, dat geeft wederliefde tot Hem Die ons tevoren zo uitnemend heeft liefgehad. Kent u de Heere Jezus? Hebt u Hem leren kennen? Anders zijn wij nog in onze zonden.

Wie de Heere Jezus kent, Die heeft toch van Hem gehoord en die is toch door Hem onderwezen dat gehoorzaamheid aan Gods wil Zijn hoogste wens is en dat de zonde Hem zo'n verdriet doet. Dan kun je toch niet meer zondigen, dat wil je toch niet meer zondigen... Als je Hem leert kennen. Zoals die jongen die een meisje leerde kennen. En steeds beter eerde kennen en liefkreeg. Nou had die jongen de onhebbelijke gewoonte om geregeld te zeggen: 'krijg de kanker'. Dat mag je nooit zeggen natuurlijk, maar die jongen had zich dat aangewend. Toen hij dat meisje leerde kennen toen merkte hij en begreep hij: dat meisje was haar moeder verloren aan kanker. En toen hij dat meisje leerde kennen liet ze hem merken: je doet mij daar zo'n verdriet mee, ik weet wat dat is wat je zegt. En hij leerde dat meisje kennen en beter kennen en op den duur zei hij het nooit meer. Als je nou de Heere Jezus hebt leren kennen dan laat Hij je merken: als je zondigt, dan doet Mij dat zo'n verdriet, Ik weet, Ik heb gevoeld wat zonde is en doet toen Ik kroop, bloedde, schreeuwde om God. En de Heere Jezus laat je merken: je doet Mij zo'n verdriet met je zonde, dan kan dat toch niet meer.... Dan wil je dat toch niet meer... Of vind je dan één zonde belangrijker dan al dat verdriet voor Mij. Vind je dan één moment van zonde belangrijker dan de genieting van Mijn liefde? Is de zonde je dan meer waard dan Mij? Gij niet alzo, zondig niet meer. Gij hebt Christus leren kennen.

Toch wel een wonder he, dat de Heere Jezus je niet afdankt als je toch weer zondigt. Dat Hij je dan toch nog weer hebben wil en niet ontslaat. Als je je eigen zonde belangrijker vindt dan Zijn verdriet dan verdien je toch niet dat Hij je trouw blijft. En toch blijft Hij het. Onvoorstelbaar.

Gij hebt Christus leren kennen en dat houdt ook in, nu nemen hier vers 23 bij dat gij zoudt vernieuwd worden in de geest van uw gemoed. Vernieuwd worden, dus dat doe je zelf niet, dat doet Hij. Dat doet de Heere Jezus, die nadat Hij ons met Zijn bloed heeft gekocht en verlost ons ook

door Zijn Geest vernieuwd naar Zijn evenbeeld. Dat is het doel van Zijn verlossingswerk. Dat je vernieuwd wordt. Dat je verstand van verduisterd verlicht word. Verlicht: je gaat zien de dingen van de eeuwigheid, van God, van het oordeel, van Gods genade en van Gods wet. En je ontvangt het leven Gods. Het leven dat in God is dat komt in je hart. Leven dat verlangt naar heiligheid, naar zuiverheid, naar reinheid, leven dat de zonde haat. Dat geeft Christus door Zijn Geest. Daartoe geeft Hij zijn Geest. Die Hij heeft verworven met Zijn bloed. Die de gave uit de hemel is. Nou, dan mag Hij toch vrucht verwachten? Op zo'n investering: betaald met Zijn bloed, en de Geest geschonken, dat mag toch vrucht verwachten? Zondig niet meer Als er dan nog geen vrucht is, dan kun je je toch alleen maar schamen? Alleen maar diep buigen en je wegschamen voor God? Zo weinig, bitter weinig vrucht na zoveel goeds en gaven? En toch een wonder dat Hij er dan geen punt achter zet....Dat Hij dan niet zegt: al het zo weinig oplevert, dan houd Ik ermee op. Nee, dat zegt Hij niet.

Zondig niet meer. Voor de derde keer zegt Paulus het in dit gedeelte met de woorden over oude mens en nieuwe mens. Twee oproepen: dat gij zoudt afleggen de oude mens, dat gij zoudt aandoen de nieuwe mens. In dit gedeelte lopen twee beelden door elkaar heen. Het beeld van oude en nieuwe mens. Dus van twee mensen. En het beeld van afleggen, uittrekken en aandoen, dus van kleding.

Eerst dat ene: oude mens en nieuwe mens. Oude mens dat is je oude natuur. Zoals we die van en in Adam hebben. Onbekwaam tot enig goed, geneigd tot alle kwaad. Geneigd God en mijn naaste te haten. Maar die oude natuur is als een mens. Mens van de duivel. Als een eigenaar. Die oude mens is eigenaar van mijn leven. Die heerst en regeert er. Mijn leven is een huis. En de oude mens is er de eigenaar van. Als een vertegenwoordiger van de duivel. Die eens met al wat hij heeft geworpen wordt in de poel van vuur en sulfer. Wat gebeurt er nou als de HEERE je bekert, als de HEERE je tot geloof in Christus brengt? Zodat je tot Jezus vlucht en je aan Hem toevertrouwt. Dan onteigent God de oude mens. Die wordt afgezet. Die is eigenaar af van je leven. En je krijgt een nieuwe eigenaar: de nieuwe mens. Die onder Christus staat. Die de Geest van Christus heeft. Die is nu eigenaar van je leven geworden, gemaakt. Dat is de redding van mijn leven. Want Christus zal eens met al wat Hij heeft de nieuwe hemel en nieuwe aarde beerven. Veranderd van eigenaar. Dat is de redding!

Dat moet ook gebeuren. Daartoe wordt de Heere Jezus gepredikt. Want anders kan ik mijn huis wel anders gaan inrichten, maar dat helpt er

niet aan. Het is en blijft eigendom van de oude mens, van die gezant van satan. En zolang dat het geval is, helpt er niks aan. Of je huis er dan lelijk of mooi uitziet, het is van de oude mens. En dus ten dode opgeschreven. En de enige Die hem af kan zetten en af mag zetten is Jezus. Hij heeft de rechten verworven. Hij heeft de sleutel van mijn levenshuis gekregen. Hij heeft daarvoor geleden en de prijs betaald. Hij heeft daarvoor volkomen gehoorzaamheid volbracht. Hij kan en mag de oude mens onteigenen en de nieuwe mens tot eigenaar maken. Dat lukt je nooit zelf. Dan zou je zelf alle gehoorzaamheid moeten volbrengen en de volle prijs betalen. De Heere Jezus loopt rond met de sleutel om je huis van eigenaar te laten veranderen. Zou je Hem niet aanroepen? Heere Jezus, kom, zet mijn levenshuis over van eigenaar, zet het op een andere naam. Zodat de nieuwe mens eigenaar is. En onteigent de oude mens.

Maar dan komt het. Die oude mens is onteigend, maar die weigert te vertrekken, die blijft in je levenhuis aanwezig, die blijft zich verschansen en schuilhouden, hoewel hij niet meer de eigenaar is. Stel je voor dat de vorige eigenaar daar toch nog in blijft zitten. En er zijn gang wil gaan en dingen naar zijn hand zetten. Dat wil je toch zeker niet hebben? Dat die oude mens toch nog zijn invloed laat gelden? Dat hoort niet, dat mag niet, dat is wederrechtelijk. Die oude mens heeft niks meer te vertellen, dat mag niet, je bent niet meer van hem. Hij wilde je naar het verderf slepen, vergiftigen, strijd tegen hem. Verjaag hem overal vandaan en uit weg. Luister naar je eigenaar. Naar de nieuwe mens die namens Christus in je woont en regeert en zijn wensen heeft. Of: had je liever gehad dat Jezus je eigendom van de oude mens had laten blijven? Dat Jezus je had gelaten van wie je was: van de knecht van satan?

En het tweede beeld gaat over kleren. Over het uittrekken van de oude mens en het aandoen van de nieuwe mens. Daar wordt dus onze levenswandel vergeleken met kleding. En dan geldt: bij een bepaalde stand hoort een bepaalde kleding. Mensen dragen kleding die past bij hun stand. Dat hebben wij ook nog wel. Een boer draagt een overal, een dominee een toga of een zwart pak, een verpleegster is in het wit, een prins heeft keurige kleren aan, en vroeger, een gevangene had een zwart-wit streepjeskleren aan. Die kleding hoort bij die staat van leven. Het is toch geen gezicht als prinsesjes Amalia, Alexia en Ariane in een zwart wit boevenpak rondloopt. Dat is een blamage voor het koningshuis en voor hun vader. Nou, onze levenswandel is als kleding. Als iemand die de Heere kent in zonden wandelt dat is toch een blamage voor de Vader?

Alsof Die niets beters voor je heeft. Legt af de oude mens. Legt af de zonden. Je maakt er je Vader en de Heere mee te schande. Alsof Die niets beters heeft voor de Zijnen. Het onteert de Heere. Mensen zeggen het ook al: nou als dat een christen is, die je wegduwt van je plek, die je geld af probeert te troggelen, die net zo hard als een bikkell, die niet te vertrouwen is, als dat een christen is..... Zulke kleding moet je niet willen dragen als christen. Afleggen, niet meer doen, zondig niet meer. Helemaal mee breken en afstand van doen. Oude kleren, meegeven met de klike voor oud vuil.

En doet de nieuwe mens aan. Leef een leven dat als kleding is die past bij het kindschap Gods en het christenzijn. Waaraan te zien hoe rijk en machtig de Heere is. Dat eert de Vader en de Zoon. Dan zeggen mensen ook: nou ja je kan toch verschil merken, eerlijk is tie, en consequent ook, en trouw en hij zal nooit iemand een hak zetten en behulpzaam. Dat eert de vader. Doet aan de nieuwe mens. Leef je leven als een kleed dat past bij het christenzijn. In ware rechtvaardigheid en heiligheid. Naar God geschapen. Weer terug zoals het was in het paradijs. Geschapen naar Gods beeld. In ware gerechtigheid: de juiste houding tegenover God. In vrede met God. In vreugde over God en Zijn dienst en Zijn inzettingen en geboden. En heiligheid. Zoals God heilig is: afkeer heeft aan het kwaad, hekel aan de zonde. Zo'n kleed. Dat past bij zulk een Vader en Zaligmaker. Zodat andere mensen zeggen: ik kan wel zien, merken van Wie jij er één bent. En gaan vragen en willen weten: hoe is dat nou, hoe gaat dat nou.

Doet de nieuwe mens aan. Leef verblijd in God en hatend het kwade. En het is natuurlijk helemaal geen gezicht om een pak te dragen dat door elkaar heen loopt: hier een lap van het ene soort daar een lap van andere soort stof. Geen gezicht. Doet aan de nieuwe mens. Helemaal en altijd. Dan loop je, leef je tot eer van God en de Heere Jezus.

Zondig niet meer.

Want dat doen de heidenen waaruit je verlost bent,
want gij hebt Christus leren kennen.

Want leef tot eer van je nieuwe eigenaar.

En toch.... en toch... je krijgt het er niet onder. Toch weer zondigen. Toch weer ondankbaar. Toch weer tot oneer van Hem. kent u dat als uw smart, uw strijd, uw pijn? Dan is dit uw troost en vreugde en uitzicht. Eens van zonden vrij. Eens volmaakt. Eens ontzondigd en heilig. Achter de horizon, door dood heen de volkomen afsterving van de zonden en volmaakt voor God. Nooit meer zondigen. Altijd al gewenst, sinds ik Hem leerde kennen en dan: vervuld. En je verwondering is: Heere, wat bent U trouw!
Amen